

Λόγοι γέροντος Παΐσιου Αγιορείτου- Όποιος δικαιολογείται δέν μπορεί νά βοηθηθή

[ΐσιος Αγιορείτης / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#)

Έχω παρατηρήσει ότι σήμερα μικροί-μεγάλοι όλα τά δικαιολογούν μέ έναν λογισμό σατανικό. Όλα ό διάβολος τους τά ερμηνεύει μέ τόν δικό του τρόπο, καί έτσι βρίσκονται έξω από τήν πραγματικότητα. Ή δικαιολογία είναι σατανική ερμηνεία.

- Καί πώς γίνεται, Γέροντα, μερικοί σέ κάθε λόγο νά βρίσκουν αντίλογο;
- Ω, είναι φοβερό νά συζητάς μέ έναν άνθρωπο πού συνήθισε νά δικαιολογήται! Είναι σάν νά μιλάς μέ έναν δαιμονισμένο! Όσοι δικαιολογούνται - ό Θεός νά μέ συγχώρηση - έχουν γέροντα τόν διάβολο. Είναι βασανισμένοι άνθρωποι. Δέν έχουν μέσα τους ειρήνη. Τό έχουν κάνει επιστήμη αυτό. Δηλαδή, όπως ένας κλέφτης δέν κοιμάται όλη νύχτα καί σκέφτεται πώς θά τά καταφέρη γιά νά κλέψη, έτσι καί αυτοί συνέχεια σκέφτονται πώς νά δικαιολογήσουν τό ένα ή

τό άλλο σφάλμα
τους. Ή, όπως κάποιος σκέφτεται πώς νά βρή ευκαιρία νά κάνη ένα καλό ή πώς
νά ταπεινωθη,
αυτοί αντίθετα σκέφτονται πώς νά δικαιολογήσουν τά αδικαιολόγητα. Δικηγόροι
γίνονται! Δέν
μπορείς νά τά βγάλης πέρα μαζί τους. Είναι σαν να μιλάς με τον ίδιο τον διάβολο.
Τί έχω πάθει με
κάποιον! Ένω του λέω: εκείνο πού κάνεις είναι στραβό, το άλλο πρέπει νά το
προσέξης, δεν πάς
καλά, πρέπει νά κάνης αυτό κι αυτό..., κι εκείνος για το καθετί βρίσκει
δικαιολογίες, στο τέλος μου
λέει: Δεν μου είπες τί νά κάνω! Βρε χρυσέ μου άνθρωπε, τόσες ώρες τί
λέμε; Λέμε τά
σφάλματα σου, ότι δεν πάς καλά, κι εσύ συνέχεια δικαιολογείσαι. Τρεις ώρες τώρα
με έσκασες, με
έλειωσες! Πώς δεν σου είπα;. Νά του λες παραδείγματα, για νά του δώσης νά
καταλάβη ότι είναι
σατανικός εγωισμός έτσι όπως αντιμετωπίζει τά πράγματα, ότι δέχεται
δαιμονικές επιδράσεις καί,
άν δέν αλλάξη, χάθηκε, και τελικά νά λήη: Δέν μου είπες τί νά κάνω! Αλήθεια, είναι
νά μη σκάσης;
Άν είναι αδιάφορος κανείς, τά προσπερνάει όλα με το δέν βαριέσαι. Άλλά,
άν δέν είναι
αδιάφορος, σκάζει. Έγώ τους μακαρίζω τους αδιάφορους.

- Δέν θά θέλατε όμως, Γέροντα, σέ καμιά περίπτωση νά είστε αδιάφορος.
- Βρε παιδί, τουλάχιστον ό αδιάφορος δέν σκάει έτσι άσκοπα. Νά ύποφέρης
για έναν
πονεμένο, εκείνο έχει νόημα. Άλλά νά λειώνης με αυτόν, νά του λές τόσα
και τόσα, καί
τελικά νά σου λήη: δέν μου είπες τί νά κάνω καί νά δικαιολογή τά αδικαιολόγητα!
Έτσι
άπό άνθρωπος καταλήγει δαίμονας! Φοβερό! Άν σκεφτόταν μόνον τον κόπο πού
κάνεις -
άσε τον πόνο -, για νά τον βοηθήσης, λίγο θά άλλαζε. Αφού σέ βλέπει ότι
υποφέρεις,
κοπιάζεις, ταλαιπωρείσαι, δέν το λαμβάνει ύπ' όψιν!
- Γέροντα, όταν δικαιολογήται κάποιος για μιά αταξία πού έκανε καί του λές: αυτό
είναι δικαιολογία, καί συνεχίζη νά δικαιολογήται, για νά άποδείξη ότι αυτό δέν
είναι

δικαιολογία, είναι δυνατόν νά διορθωθή;

- Πώς νά διορθωθή; Καταλαβαίνει ότι είναι λάθος, γιατί βασανίζεται, άλλα από εγωισμό

δέν θέλει νά το παραδεχθή. Είναι πολύ φοβερό!

- Ναί, άλλα λέει: Δέν με βοηθάς θέλω να με βοηθήσης δέν με φωνάζεις νά συζητήσουμε, μέ περιφρονείς.

- Έ, πάλι από τον εγωισμό ξεκινάει αυτό. Είναι δηλαδή σαν νά λέη: Έγώ δέν φταίω, εσύ

φταις πού δέν πηγαίνω καλά! Εκεί καταλήγει. Άφησε τον δέν χρειάζεται νά ασχοληθή

κανείς μ' αυτόν, γιατί δέν βοηθιέται. Ούτε φέρει ευθύνη ό Πνευματικός ή ό Γέροντας ή ή

Γερόντισσα για μιά τέτοια ψυχή. Είναι σατανικός εγωισμός αυτός δέν είναι ανθρώπινος.

Ανθρώπινο εγωισμό έχει εκείνος πού δέν θά ταπεινωθή νά πή εύλόγησον, άλλα τουλάχιστον

δέν θά μιλήση, για νά δικαιολογηθή. Όποιος δικαιολογεί τόν εαυτό του, όταν σφάλλη,

μεταβάλλει τήν καρδιά του σέ δαιμονικό καταφύγιο. Αν δέν σύντριψη το έγώ του, θά συνεχίζη νά

σφάλλη περισσότερο και θά συντρίβεται ανώφελα από τόν εγωισμό του. Και όταν δέν ξέρη κανείς

πόσο κακό είναι ή δικαιολογία, έχει ελαφρυντικά. Άλλα, όταν ξέρη ή του το λένε οι άλλοι,

τότε δέν έχει ελαφρυντικά.

Θέλει πολλή προσοχή, όταν πάς νά βοηθήσης κάποιον πού έχει μάθει νά δικαιολογήται, γιατί

μερικές φορές γίνεται το έξης: Αφού δικαιολογείται, σημαίνει ότι έχει πολύ εγωισμό, οπότε, όταν

του πής ότι αυτό πού έκανε δέν είναι σωστό, θά πή και άλλα ψέματα και άλλες δικαιολογίες, ώσπου νά

σου απόδειξη κι εκείνο και τό άλλο, για νά μη θιχτή. Έτσι όμως γίνεσαι αιτία εσύ, πού πήγες νά του

απόδειξης ότι σφάλλει, νά γίνη πιο εγωιστής, πιο ψεύτης. Από τήν στιγμή πού θά δής ότι συνεχίζει

τις δικαιολογίες, δέν χρειάζεται νά τοϋ απόδειξης τίποτε. Κάνε προσευχή νά τόν φωτίση ό Θεός.

Πηγή: geron-paisios.blogspot.gr